

Starość

Z posępną twarzą, przygasłym wzrokiem
Milczące siedzą postacie,
Jakby już duch z ich ciał uleciał
W dalekie, nieznane światy.

Wpół odrętwiałe i obojętne
Na to, co się wkoło dzieje,
Jakby ich życie minęło obok,
Straciły wszelkie nadzieje.

Czasami jakieś znajome słowo
Zadźwięczy w wnętrzu ich duszy,
Czy to wspomnienie czegoś miłego,
Najczulsze struny poruszy.

O czymże myślą i o czym marzą
Chorzy, do łóżka przykuci,
Czy o tych pięknych dniach, co minęły,
Młodości, co już nie wróci.

Czy o przyszłości, o tym, co czeka,
Czai się tuż, tuż, za progiem,
Czy rozmyślają o całym życiu
I o spotkaniu z Bogiem?